

บันทึก

เรื่อง องค์การสวนยางเป็นรัฐวิสาหกิจที่อยู่ภายใต้ข้อยกเว้นไม่ต้องจ่ายเงิน
สมทบกองทุนเงินทดแทน ตามประกาศกระทรวงมหาดไทยหรือไม่

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้มีหนังสือ ที่ กษ ๑๖๐๒/๓๐๐๕๖ ลงวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๓๓ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ความว่า กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้รับรายงานจากองค์การสวนยางว่า จังหวัดนครศรีธรรมราชได้ขอให้องค์การสวนยางลงทะเบียน และจ่ายเงินสมทบกองทุนเงินทดแทนต่อเจ้าหน้าที่แรงงานจังหวัดนครศรีธรรมราช แต่โดยที่ องค์การสวนยางเห็นว่า องค์การสวนยางได้รับการยกเว้นและไม่ต้องปฏิบัติตามที่จังหวัด นครศรีธรรมราชเรียกร้อง เนื่องจากองค์การสวนยางเป็นองค์การของรัฐบาลที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๘ โดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการจัดตั้งองค์การของรัฐบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ และมีกองทุนสงเคราะห์สำหรับผู้ปฏิบัติงานและสวัสดิการอื่น ๆ ให้แก่พนักงานและลูกจ้าง อยู่แล้ว จึงได้รับการยกเว้นไม่ต้องจ่ายเงินสมทบกองทุนเงินทดแทนตาม ประกาศ กระทรวงมหาดไทย เรื่อง กำหนดกิจการที่มีให้ใช้บังคับตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง ประเภทขนาดของกิจการ และท้องที่ที่ให้นายจ้างจ่ายเงินสมทบกองทุนเงินทดแทน ลงวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๗ ข้อ ๑ และข้อ ๓ และไม่ต้องลงทะเบียนจ่ายเงินสมทบกองทุนเงินทดแทน ตามที่จังหวัดนครศรีธรรมราชแจ้งมาแต่ประการใด ซึ่งกระทรวงเกษตรและสหกรณ์พิจารณาแล้ว เห็นว่า เรื่องนี้เป็นปัญหาข้อกฎหมาย จึงขอให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาเพื่อถือเป็นหลักปฏิบัติต่อไป

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๔) ได้พิจารณา ปัญหาตามข้อหาดังกล่าวประกอบกับคำชี้แจงของผู้แทนกระทรวงมหาดไทย (สำนักงาน ประกันสังคม) ผู้แทนกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (สำนักงานปลัดกระทรวง) และผู้แทนองค์การ สวนยาง แล้ว มีความเห็นว่า กิจการที่จะได้รับยกเว้นไม่ต้องจ่ายเงินสมทบกองทุนเงินทดแทนตาม ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง กำหนดกิจการที่มีให้ใช้บังคับตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง ประเภท ขนาดของกิจการและท้องที่ที่ให้นายจ้างจ่ายเงินสมทบกองทุนเงินทดแทน ลงวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๗ จะต้องเข้าหลักเกณฑ์ตามที่กำหนดไว้ในประกาศกระทรวงมหาดไทยฯ ทั้ง ๓ ข้อ คือ

๑. กิจการที่ดำเนินการโดยรัฐวิสาหกิจที่จัดตั้งตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการ จัดตั้งองค์การของรัฐบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ หรือกิจการที่มีพระราชบัญญัติจัดตั้งขึ้นโดยเฉพาะ และ
 ๒. เป็นกิจการที่เกี่ยวกับสาธารณูปโภคหรือสาธารณูปการอย่างใดอย่างหนึ่ง
- ต่อไปนี้

การรถไฟ

การทำเรือ

การโทรศัพท์หรือโทรคมนาคม

การผลิตหรือการจำหน่ายพลังงานหรือกระแสไฟฟ้าแก่ประชาชน

การประปา

การผลิตหรือการกลั่นน้ำมันเชื้อเพลิง และ

๓. การดำเนินงานของรัฐวิสาหกิจตามข้อ ๑ และข้อ ๒ ใต้ระบุการจัดกองทุน สงเคราะห์และสวัสดิการอื่น ๆ แก่พนักงานลูกจ้างอยู่แล้ว แต่สำหรับองค์การสวนยาง นั้น แม้จะ เข้าลักษณะเป็นรัฐวิสาหกิจที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๔ โดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๓^๑ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการจัดตั้งองค์การของรัฐบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ ตามข้อ ๑ แห่งประกาศกระทรวงมหาดไทยดังกล่าวข้างต้น และได้จัดให้มีกองทุน สงเคราะห์และสวัสดิการอื่น ๆ แก่พนักงานและลูกจ้างอยู่แล้ว ตามประกาศกระทรวงมหาดไทยฯ ข้อ ๓ ก็ตาม แต่กิจการที่องค์การสวนยางดำเนินการอยู่ นั้น เมื่อพิจารณาตามวัตถุประสงค์ที่ บัญญัติไว้ในมาตรา ๖^๒ แห่งพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๔ แก้ไขเพิ่มเติม โดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๑๔ ลงวันที่ ๓ เมษายน พ.ศ. ๒๕๑๕ ว่า ให้องค์การสวน ยางมีวัตถุประสงค์เกี่ยวกับการประกอบเกษตรกรรมในด้านการทำสวนยางพารา การผลิตยางแผ่น รมควันและสารประกอบของยางพารา การผลิตและจำหน่ายพลังงานเพื่อประโยชน์แก่กิจกรรม ประกอบการค้าและธุรกิจเกี่ยวกับผลิตผลจากยางพารา และการอำนวยความสะดวกแก่รัฐและประชาชน เกี่ยวกับยางพารา แล้วจะเห็นได้ว่า ไม่เข้าลักษณะเป็นกิจการที่เกี่ยวกับสาธารณูปโภคหรือ สาธารณูปการอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่ระบุไว้ในข้อ ๒ ของประกาศกระทรวงมหาดไทยฯ แต่อย่าง ใด

ด้วยเหตุผลดังกล่าว คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมายคณะที่ ๔)

^๑ มาตรา ๓ เมื่อรัฐบาลเห็นเป็นการสมควรจะจัดตั้งองค์การ เพื่อดำเนินกิจการอันเป็น สาธารณประโยชน์ หรือเพื่อประโยชน์ในการเศรษฐกิจ หรือช่วยเหลือในการครองชีพ หรืออำนวยความสะดวกแก่ ประชาชน โดยใช้เงินทุนจากงบประมาณแผ่นดิน ก็ให้กระทำได้โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

^๒ มาตรา ๖ อ.ส.ย.มีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

(๑) ประกอบเกษตรกรรมซึ่งมีการทำสวนยางพาราเป็นสำคัญ รวมทั้งการสร้างแปลงเพาะ และแปลงขยายพันธุ์ยางพารา

(๒) ผลิตยางแผ่นรมควัน ยางเครป น้ำยางข้น ยางผง ยางแท่ง ยางชนิดอื่น ๆ และ สารประกอบของยางพารา

(๓) ประดิษฐ์หรือผลิตวัตถุดิบจากยางพารา

(๔) ผลิตและจำหน่ายพลังงานเพื่อประโยชน์แก่กิจกรรมและกิจการซึ่งเป็นวัตถุประสงค์ของ อ.ส.ย.

(๕) ประกอบการค้าและธุรกิจเกี่ยวกับผลิตผล ผลิตภัณฑ์และวัตถุดิบที่ได้เกิดจากกิจการ ตาม (๑) (๒) (๓) และ (๔) และเครื่องมือ เครื่องใช้ เครื่องจักรกลและอุปกรณ์เกษตรกรรม

(๖) อำนาจบริการแก่รัฐและประชาชนเกี่ยวกับยางพารา

จึงมีความเห็นว่า กิจการขององค์การสวนยางมิใช่เป็นกิจการที่เกี่ยวกับสาธารณูปโภคหรือสาธารณูปการอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่ระบุไว้ในข้อ ๒ แห่งประกาศกระทรวงมหาดไทยฯ ดังกล่าวดังนั้น องค์การสวนยางจึงไม่ได้รับยกเว้นที่จะไม่ต้องจ่ายเงินสมทบกองทุนเงินทดแทน

(ลงชื่อ) วัฒนา รัตนวิจิตร

(นายวัฒนา รัตนวิจิตร)

รองเลขาธิการฯ

ปฏิบัติราชการแทน เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

พฤษภาคม ๒๕๓๓